

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 705

van **SOFIE JOOSEN**

datum: 27 april 2021

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) - Controle op honingvervalsing

Het Vlaams Bijenprogramma ontvangt tweemaal 420.000 euro extra financiering van de Europese Commissie en de Vlaamse overheid. In het gewijzigde investeringsprogramma dat daarvoor moest worden ingediend, wordt ook aandacht geschonken aan een verhoogde controle op honingvervalsing, die uitgevoerd dient te worden door het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek.

In een aantal eerdere vragen wees ik op de problematiek van honingvervalsing, in het bijzonder bij geïmporteerde honing. De Chinese industriële honingproductie voorziet in artificiële bestuiving en machinale ontvochting en rijping, wat resulteert in kunstmatig hoge suikergehaltes. Ook het aanvullen van natuurhoning met suikerproducten blijft een kwaal. In haar antwoord gaf de minister evenwel aan dat deze bevoegdheid niet bij de Vlaamse overheid berust:

“Wel is er een mogelijkheid op aanwezigheid van honingvreemde suikers door vervalsing van honing door toevoeging van suikersiropen of door het overmatig voederen van bijenkolonies. Controle op suikervervalsing en het correct labelen van honing zijn in België federale bevoegdheden.”

Hoe wordt de controle op honingvervalsing binnen de Vlaamse overheid uitgeoefend? Is er een onderscheid tussen honingvervalsing en suikervervalsing (binnen het honingproductieproces)? Worden bij deze Vlaamse controles andere producenten en aanbieders gevisieerd dan bij het federale controleproces?

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

ANTWOORD

op vraag nr. 705 van 27 april 2021

van **SOFIE JOOSEN**

Honing moet per definitie 100% afkomstig zijn van nectar of honingdauw. Bij het aantreffen van exogene suikers spreekt men van suikervervalsing. Deze exogene suikers komen van toevoeging van suikerstropen aan honing of het voederen van bijen met suikerstropen. Honing waarin wintervoer zit en dat door de bijen naar de honingzolder werd versleept, is ook een voorbeeld van suikervervalsing.

Honingvervalsing is veel breder dan suikervervalsing. Voorbeelden van honingvervalsing buiten suikervervalsing zijn: het etiketteren van buitenlandse honing als inlandse honing, het verkopen van polyflorale honing als een monoflorale honing, geen correcte aanduiding van de plantensoort bij monoflorale honing, het vervangen van pollenkorrels in de honing, honing waarbij het indikken van de nectar niet in de kast gebeurde maar industrieel, ...

Omdat de federale overheid hiervoor verantwoordelijk is, worden binnen de Vlaamse overheid geen systematische controles op honingvervalsing uitgevoerd. Het is de Economische inspectie van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie die hiervoor instaat. Wel loopt er een project 'Kwaliteitszorg honing' binnen het Vlaams bijenteeltprogramma waarbij honing van Vlaamse imkers op kwaliteitsparameters gecheckt wordt. De nadruk ligt hier dus voornamelijk op kwaliteit en slechts een beperkt aantal honingstalen wordt onderworpen aan analyse op suiker- of honingvervalsing. Het Vlaams Bijenteeltprogramma ondersteunt de Vlaamse imkerij terwijl de problematiek van vervalste honing voornamelijk bij commerciële importhoning ligt. Bij lokale honing kan gefraudeerd worden door met importhoning bij te mengen en de honing nadien als inlandse honing te verkopen. Daarnaast wordt de honing soms ook met resten van wintervoer geoogst omdat de imker overtollig wintervoedsel niet verwijdt bij de lentecontrole of de bijen bijvoedert tijdens de dracht.